

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010042
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6725010042.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 8. októbra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 31. marca 2025, sp. zn. 2T/5/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 26.03.2024 v čase o 13.10 hodine viedol svoje osobné motorové vozidlo továrenskej značky C. C., A. čísla D. po miestnej účelovej ceste v časti E. F. pri meste G. v smere jazdy od miestnej časti E. F. na H. G., kde pri poľnohospodárskom družstve zišiel z cesty vpravo v smere svojej jazdy a prevrátil sa s vozidlom na pravý bok a v čase o 15.09 hodine v nemocnici C. I. D., mu bola odobratá vzorka krvi a zaslaná na Súdno-lekárske a patologicko-anatomické pracovisko. J. K. B. X,XXX XX L. L., kde metódou plynovej chromatografie v spojení s plameňovo-ionizačným detektorom bola v odobratej vzorke krvi zistená koncentrácia etylalkoholu 1,31 g/kg, a vozidlo viedol napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Poprade pod číslom 0T/155/2022 odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov odo dňa 16.12.2022 do dňa 16.06.2025 ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2022.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 46, § 49 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 2.

apríla 2025. Úvodom popísal výrok napadnutého rozsudku a pokračoval, že odvolanie smeruje do výroku o vine a treste z dôvodu, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré by zmiernili trest uvedených § 36 Trestného zákona. Obžalovaný uznal svoju vinu, uznal, že konal v rozpore s pravidlami cestnej premávky a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Obžalovaný spáchal trestný čin v silnom citovom rozrušení, ktoré mu spôsobila bývalá manželka. Obžalovaný v čase spáchania skutku 26. marca 2024 bol indisponovaný, rozrušený v dôsledku nezhôd v druhom manželstve, ktoré zapríčinila jeho manželka. Obžalovaný má závislosť na nikotíne a v rozrušení má silnú potrebu na nikotín, nemal cigarety a tieto chcel kúpiť v najbližšej predajni vzdialenej cca 6 kilometrov od miesta jeho bydliska. Obžalovaný na alkohole závislosť nemá. Obžalovaný v minulosti prekonal náročnú operáciu prasknutej hrudnej aorty a z tohto dôvodu je od 2. júna 2015 uznaný invalidným. Miera poklesu jeho zárobkovej činnosti je 80% a ako vyučený elektrikár stratil uplatnenie na trhu práce, nastali problémy v rodine, jeho kvalita života sa značne znížila v porovnaní s predchádzajúcim obdobím, kedy mal dobre zaplatenú prácu a vyššiu životnú úroveň. Z hľadiska jeho vážneho zdravotného stavu obžalovaný potrebuje fyzický a duševný odpočinok, vyhýbanie sa stresu, upravenú stravu, pravidelné užívanie liekov a pravidelné lekárske kontroly. Obžalovaný je v súčasnej dobe rozvedený, žije sám v rodinnom dome, ktorý sa nachádza na samote v G. X kilometrov od centra. Jeho majetok zostane opustený a hrozí jeho vykradnutie, poškodenie a podobne v čase jeho neprítomnosti. V mieste svojho bydliska nemá rodinu ani iné osoby, býajúce v blízkosti jeho rodinného domu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada odvolací súd, aby zväžil uloženie trestu z hľadiska nielen represívnej a výchovnej funkcie trestu, ale aj zásady humanity, aby prihliadol na osobu obžalovaného, na jeho zdravotný stav, rodinné ako aj existenčné problémy, na okolnosť, že žije sám a jeho nehnuteľnosť a všetok osobný majetok, ktorý sa nachádza na samote v G., ostane opustený. Už samotné doterajšie trestné konanie má na obžalovaného výchovný dopad a obžalovaný si je vedomý následkov svojho konania v prípade aj ďalšieho porušenia zákonov upravených v Slovenskom trestnom práve. Obžalovaný nepopiera svoju vinu a prejavil úprimnú ľútosť.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že uloží miernejší trest s podmieneným odkladom, prípadne aj s probačným dohľadom.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a v danom prípade nie je možné v súlade so zákonom uložiť iný ako nepodmienečný trest. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v celom rozsahu zamietnuť.

Obžalovaný sa vyjadril v tom zmysle, že si je vedomý, že urobil hlúposť v ťažkej situácii a musí si to odpykať.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť a krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v tomto smere v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 3 odsek druhý až strane 4 odsek tretí. Považoval však za potrebné reagovať v rámci odvolacieho

konania aj na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine. Správne okresný súd neuveril obrane obžalovaného, ktorej účelom je vyhnúť sa trestnému postihu za protiprávne konanie. Ako správne poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, motorové vozidlá svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, a teda následky dopravných nehôd sú spravidla závažné. Žiadne citové rozrušenie, tiesnivé osobné alebo rodinné pomery, prípadne závislosť na nikotíne, indispozícia, či už manželské nezhody nesmú byť dôvodom na vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu, t.j. v stave vylučujúcom spôsobilosť riadne a bezpečne viesť vozidlo. Preto odvolací súd neakceptoval námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní.

Správne súd prvého stupňa ukladal obžalovanému úhrnný trest, keďže ho odsudzoval za dva trestné činy. Vychádzajúc z absorpčnej zásady v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky ako trestného činu zo spáchaných trestných činov najprísnejšie trestného podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, krajský súd má za to, že obžalovanému uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 mesiace možno potom jednoznačne považovať za trest primeraný a zákonný.

Predmetného trestného činu sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, preto mu v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona musel byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, správne ho okresný súd zaradil na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil prejednávaneho prečinu práve v súvislosti s vedením motorového vozidla, správne mu okresný súd súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 6 rokov. Takto uložený trest považuje krajský súd taktiež za zákonný a primeraný, keďže obžalovanému musel byť obligatórne uložený trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, t.j. minimálne na 5 rokov a 6 mesiacov. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že trest zákazu činnosti môže súd uložiť na 1 rok až 10 rokov.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.